Penguenin Mor Iglusu

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Mor İglusu

Ebru Mina TOMURCUK

Her iglunun karla kaplı bembeyaz parladığı soğuk bir buz köyünde, Pip adında küçük bir penguen yaşardı. Pip'in parlak kehribar rengi gözleri ve neşeli turuncu bir gagası vardı. En çok resim yapmayı severdi. Bir sabah Pip sade beyaz iglusuna baktı ve 'Biraz renk lazım!' diye düşündü. Boya fırçasını ve bir kova parlak mor boyayı aldı. 'Bu mükemmel olacak,' dedi mutlu bir gülümsemeyle.

Pip iglusunu baştan aşağı boyadı. Duvarlara, hatta yanağına bile mor sıçrattı. Ressam önlüğü mor lekelerle kaplanmıştı. Bitirdiğinde iglusu karda dev bir mor meyve gibi parlıyordu. Pip geri çekildi ve yüzgeçlerini çırptı. 'Dünyanın en güzel iglusu bu!' diye sevindi. Kendini gururlu ve mutlu hissetti.

Kısa süre sonra diğer penguenler görmeye geldi. Kırmızı atkılı genç bir penguen olan Toby ilk gelen oldu. Kocaman yeşil gözleri faltaşı gibi açıldı. 'Vay canına!' diye soludu. 'Mor bir iglu!' Küçük eskiz defterini çıkarıp çizmeye başladı. Ama gri yün şapkalı, sağlam yapılı bir penguen olan Greta kaşını kaldırdı. 'Mor mu? Bu normal değil,' dedi elindeki panoyu tutarak. 'İglular beyaz olmalı.'

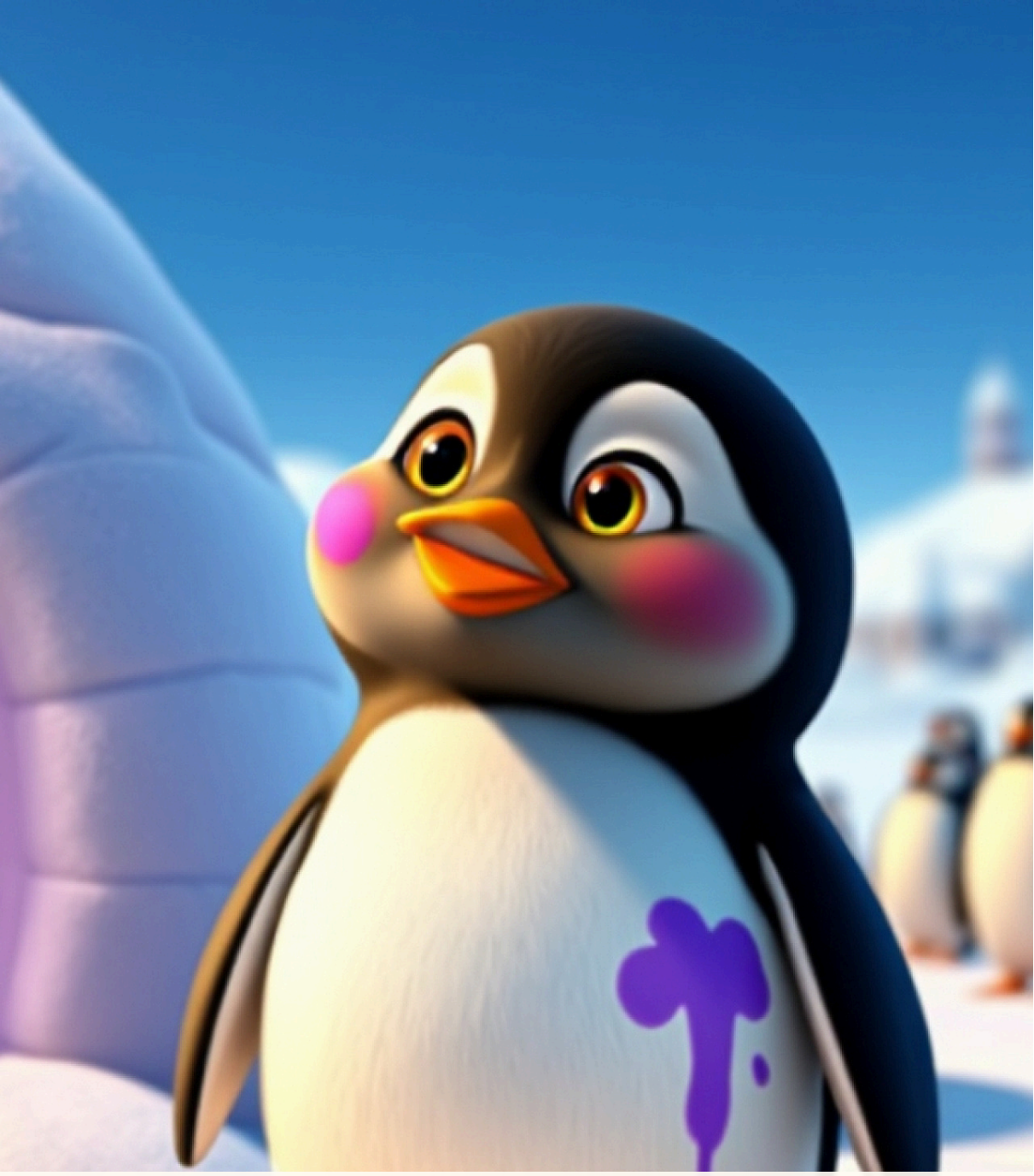

Pip aldırmadı. Mor evini çok seviyordu. 'Beni mutlu ediyor,' dedi. Ama bazı penguenler güldü ve parmakla gösterdi. 'Mor iglu, mor iglu!' diye takıldılar. Pip'in içi biraz burkuldu ama gülümsemesini korudu. Boyarken ne kadar eğlendiğini hatırladı. 'Mor iglumu seviyorum,' dedi yavaşça. 'Farklı, ve farklı olmak harika olabilir.'

Ertesi gün Toby mor igluyu yeniden görmeye geldi. Her ayrıntıyı çizdi. 'Keşke benim iglum da bu kadar eğlenceli olabilse,' dedi. Pip gülümsedi. 'Sen de kendininkini süsleyebilirsin!' Toby'nin gözleri parladı. 'Gerçekten mi? Parlak çizgiler boyayabilirim!' Pip başını salladı. 'Sanat herkes içindir.' Toby başlamak için heyecanla eve koştu.

Haber köyde yayıldı. Penguenler tuhaf, renkli igluyu fısıldaşıyordu. Bazıları hâlâ gülüyordu ama diğerleri merak ediyordu. 'Gerçekten mor mu?' diye sordular. 'Parlıyor mu?' Gittikçe daha çok penguen Pip'in iglusunun önünden geçip görmeye geldi. Pip kapısının yanında gururla durdu ve el salladı. 'Gelin ve bakın!' diye seslendi. 'Parlak ve neşeli!'

Yaşlı penguen Mabel ziyarete geldi. Turkuaz bir şal ve küçük yuvarlak gözlükler takıyordu. Mor igluyu uzun uzun inceledi. 'Pip, bu harika,' dedi sıcak bir sesle. 'Beyaz dünyamıza renk getirdin.' Pip'in gözleri parladı. 'Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?' Mabel başını salladı. 'Düşünüyorum. Böyle bir yaratıcılığı kutlamalıyız. Bir sanat festivali yapalım!'

Pip'in yüreği yerinden fırladı. 'Bir sanat festivali mi?' diye haykırdı. Mabel gülümsedi. 'Evet! Herkes evini kendi tarzında süsleyebilir.' Bunu bütün köye duyurdu. Bazı penguenler emin olamadı. Greta yüzgeçlerini kavuşturdu. 'Sanat festivali mi? Böyle saçmalıklara ihtiyacımız yok.' Ama Toby yerinde zıplıyordu. 'Ben çizgiler boyamak istiyorum!' Diğerleri fısıldaşmaya ve gülümsemeye başladı.

Pip ve Mabel, katılmak isteyen herkese fırça ve boya dağıttı. Toby iglusuna parlak kırmızı ve sarı çizgiler boyadı. Mabel kendinkini küçük mavi deniz kabuklarıyla süsledi. Greta bile elinde panosuyla kenardan izledi. Pip 'Sanat Festivali' yazan büyük mor bir pankart boyadı. Köy heyecanla uğuldamaya başladı.

Greta hâlâ bunun aptalca olduğunu düşünüyordu. 'Bunca dağınıklık boşuna,' diye mırıldandı. Ama Toby'nin çizgili iglusunu görünce durakladı. 'Bu... oldukça güzel,' dedi yavaşça. Toby sırıttı. 'Teşekkürler! Pip bana nasıl yapılacağını gösterdi.' Greta sade gri şapkasına ve sade beyaz iglusuna baktı. Kendini biraz dışlanmış hissetti. 'Belki küçük bir şey deneyebilirim,' diye düşündü.

Festival günü bütün köy toplandı. Her iglu farklı bir renk ve desendeydi. Bazılarında noktalar, bazılarında kıvrımlar, bazılarında balık resimleri vardı. Herkes güldü ve alkışladı. Greta iglusunda 'Düzenli Sanat' yazan küçük bir tabelayla geldi. Utangaççа gülümsedi. 'Düz bir çizgi boyadım,' dedi. 'Bu bir başlangıç.'

Mabel ortada durdu ve yüzgeçlerini kaldırdı. 'Şu güzelliğe bakın!' dedi. 'Her iglu özel çünkü her penguen özel.' Pip'in mor iglusu ortada bir mücevher gibi parlıyordu. 'Her şeyi Pip başlattı,' dedi Mabel. Herkes sevinçle bağırdı. Greta da alkışladı. 'Güldüğüm için özür dilerim,' dedi Pip'e. 'Senin mor iglun harika.'

Pip'in içi ısındı. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Ve katıldığın için teşekkürler.' Greta gülümsedi ve yün şapkasını düzeltti. 'Gelecek yıl ben de iglumu mora boyayacağım. Belki sarı çizgilerle.' Herkes neşeyle güldü. Festival müzik ve dansla devam etti. Mor iglu köyün en mutlu evi oldu.

O günden sonra kimse Pip'in mor iglusuna gülmedi. Aksine ona hayran kaldılar. Penguenler ünlü renkli köyü görmek için uzaklardan geldi. Pip, Toby gibi genç penguenlere sanat öğretti. Mabel, 'Farklı olmak bir armağandır,' dedi. Ve herkes aynı fikirdeydi. Köy renk, dostluk ve birbirinin yaratıcılığına saygıyla doluydu.

Pip sık sık mor iglusunun önünde oturup arkadaşlarının resimlerini yapardı. Toby'nin çizgili evini, Mabel'in deniz kabuklarıyla süslenmiş evini ve hatta Greta'nın düzgün küçük tabelasını çizerdi. Her resim farklıydı, tıpkı her penguen gibi. Ve Pip hepsini severdi. Buz köyü bir daha asla sade beyaz olmadı. Mutlu evlerden oluşan bir gökkuşağıydı, hepsi küçük bir penguenin mor olmayı göze alması sayesinde.

Mor iglu hâlâ köyün kenarında, parlak ve cesur duruyor. Pip'in boya fırçası her zaman hazır. Kendin olmanın en güzel sanat olduğunu biliyor. Ve her penguen, küçük Toby'den yaşlı Mabel'e, gururlu Greta'dan diğerlerine kadar herkes, bireyselliğin saygıyı hak ettiğini biliyor. Son.